

Sygnatura akt I C 159/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Deptuła

Protokolant: Katarzyna Suska

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2016 roku w Ostrołęce na rozprawie

sprawy z powództwa J. L.

przeciwko (...) Bankowi (...) SA w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

orzeka:

1. oddala powództwo;
2. opłatą od pozwu w części, w jakiej powód J. L. został od niej zwolniony obciąża Skarb Państwa;
3. zasądza od powoda J. L. na rzecz pozwanego (...) Banku (...) SA w W. kwotę 3.617,00 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600,00 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztu zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

W pozwie przekazanym przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce do Sądu Okręgowego w Ostrołęce 16 lutego 2016 r. powód J. L. żądał pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) wystawionego 21 listopada 2011 r. przez wierzyciela (...) Bank (...) S.A. w W. przeciwko dłużnikom solidarnym H. i J. małżonkom L., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 21 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt I Co 2469/11.

Jako uzasadnienie żądania wskazał, że brak jest w aktach postępowania klauzulowego oświadczenia J. L. o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego dotyczącego umowy kredytu hipotecznego (...) (...) (...) z dnia 12 marca 2008 r. Nadto podniósł, iż w wystawionym bankowym tytule egzekucyjnym wystąpił błąd polegający na nieprawidłowym podaniu adresu zamieszkania dłużniczki H. L.: zamiast (...) podano (...). Twierdził również, dołączając do pozwu (k. 36 – 62), wszystkie, jak przyznał, potwierdzenia wpłat, iż dłużnicy spłacają kredyt, dlatego wypowiedzenie przez pozwaną kredytu było niezasadne.

Pozwana (...) Bank (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Wskazała na nieprawdziwość zawartego w pozwie twierdzenia powoda o braku jego oświadczenia o poddaniu się egzekucji. Dołączyła takie oświadczenie, k. 91, którego autentyczności i treści powód następnie nie kwestionował. W pozostałym zakresie, według pozwanej, twierdzenia swoje powód powinien realizować w zażaleniu w postępowaniu związanym z wydaniem bankowego tytułu egzekucyjnego. Obecnie jest na to za późno.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy kredytu hipotecznego (...) nr (...) (...) zawartej 12 marca 2008 r. (...) Bank (...) S.A. w W. udzieliła małżonkom J. i H. L. kredytu hipotecznego na warunkach określonych w (...) ((...)) oraz (...) ((...)) w łącznej kwocie 160.597,04 zł. Kredytu hipotecznego udzielono małżonkom J. i H. L. na okres 275 miesięcy, tj. do dnia 1 marca 2031 r. Szacowany całkowity koszt kredytu w dniu sporządzenia umowy wynosił 210.551,11 zł, zaś szacunkowa łączna kwota wszystkich kosztów, opłat i prowizji w związku z zawartą umową – 211.281,11 zł. J. i H. L. pozostają w małżeństwie, w którym obowiązuje ustrój wspólności majątkowej, od 1989 r.

Zgodnie z brzmieniem §2 ust. 2 (...) kwota kredytu była przeznaczona na sfinansowanie budowy domu jednorodzinnego oraz spłatę następujących kredytów: gotówkowego w (...) na kwotę 75.158,86 zł, konsolidacyjnego gotówkowego w (...) Bank S.A. (umowa nr (...)) na kwotę 38.316,38 zł odnawialnego w (...) Bank (umowa nr (...)) na kwotę 8.570,28 zł, gotówkowego w Żaglu (umowa nr (...)) na kwotę 801,18 zł, gotówkowego w Żaglu (umowa nr (...)) na kwotę 2.431,04 zł, gotówkowego w D. Bank (umowa nr (...)) na kwotę 15.501,39 zł.

Zabezpieczeniem spłaty kredytu była hipoteka zwykła w kwocie 160.597,04 zł oraz hipoteka kaucyjna w kwocie 44.970 zł ustanowiona na rzecz banku na nieruchomości stanowiącej własność J. L. położonej w miejscowości Ł. (...), dla której Sąd Rejonowy w Ostrołęce VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).

Mocą zawartej umowy kredytobiorcy zobowiązali się do spłaty uzyskanej kwoty na warunkach określonych treścią umowy. Harmonogram spłat rat kredytu przewidywał spłatę w miesięcznych ratach w kwocie stałej wynoszącej 1.195,74 zł. W ramach tej kwoty z upływem lat zmieniała się proporcja udziału kwot spłacanego kapitału oraz odsetek, w ten sposób, że rósł w racie udział kwoty kapitału. Stosownie do §40 ust. 1 i 2 ogólnej części umowy, Bank mógł wypowiedzieć umowę w części dotyczącej warunków spłaty w razie nie zapłacenia dwóch kolejnych rat kredytu w terminach określonych w wysłanych dwóch kolejnych przypomnieniach, jak również – w przypadku naruszenia postanowień umowy. Powód dołączył do pozwu (k. 36 – 62), wszystkie potwierdzenia swoich i żony wpłat. Stosownie do nich, powód z żoną wpłat na poczet rat kredytu dokonywali w krytycznym 2011 r. przy zachowaniu miesięcznych odstępów oraz w 2013, 2014 i 2015 r. W 2012 r. nie było wpłat. Wpłaty w 2011 r. były w kwotach niższych od wyznaczonych harmonogramem spłat. Były to kwoty rzędu najczęściej miesięcznie 1.000, 00 zł, ale również 204, 00 zł, 120, 00 zł. Z kolei w roku 2013, 2014, 2015 r. miały miejsce wpłaty miesięczne rzędu 700, 00 zł, 1.300, 00 zł, 1.400, 00 zł, 1.500, 00 zł, a nawet 2.600, 00 zł. Również jednak były wpłaty na 120, 00 zł, 50, 00 zł, 100, 00 zł. Ostatnia wpłata, z grudnia 2015 r., wynosiła 1.500, 00 zł.

Pismami z 2 sierpnia 2011 r. i 3 sierpnia 2011 r. (...) Bank (...) S.A. w W. wezwała powoda i jego żonę H. L. do spłaty zadłużenia powstałego wskutek dokonywania nieregularnego spłacania rat kredytu z zastrzeżeniem, że jeśli nie uczynią tego w terminie 7 dni od otrzymania wezwań, wypowiada umowę ww. kredytu hipotecznego. Obydwa przedmiotowe wezwania zostały doręczone na wskazany adres domownikowi J. i H. M. L.. Następnie Bank wypowiedział ww. umowę oceniając, iż powód z żoną z wynikającego z niej zobowiązania się nie wywiązali, doprowadzając do powstania zadłużenia skutującego wypowiedzeniem umowy kredytu hipotecznego i postawienia w stan wymagalności całej niespłaconej wierzytelności.

21 listopada 2011 r. (...) Bank (...) S.A. w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny o nr. (...), w którym stwierdził, że w księgach Banku figuruje wymagalne zadłużenie dłużników solidarnych J. L. i H. L. wynikające z ww. umowy kredytu hipotecznego, zaś wraz z zawarciem umowy kredytowej kredytobiorcy złożyli oświadczenie o poddaniu się egzekucji. Wysokość zobowiązania kredytobiorców na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wynosiła 151.120,18 zł należności głównej wraz z odsetkami umownymi skapitalizowanymi 5.781,44 zł oraz dalszymi, w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, 175,76 zł kosztów. Obecnie – 196.932,10 zł, z czego kapitał wymagalny, to 151.120,18 zł, a odsetki – 44.745,35 zł.

Postanowieniem z 21 grudnia 2011 r., sygn. akt I Co 2469/11 Sąd Rejonowy w Ostrołęce nadał klauzulę wykonalności ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z ograniczeniem odpowiedzialności dłużników do kwoty 240.900 zł, gdyż

do takiej kwoty dłużnicy poddali się egzekucji, a nadto zasądził od dłużników H. L. i J. L. solidarnie na rzecz wierzyciela (...) Banku (...) S.A. w W. 175,76 zł kosztów postępowania.

Celem wyegzekwowania należności wynikających z ww. umowy kredytu wierzyciel – (...) Bank (...) S.A. w W. wszczął wnioskiem złożonym 23 marca 2012 r. przeciwko H. L. i J. L. postępowanie egzekucyjne, które prowadzi komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ostrołęce B. O. pod sygn. Km 523/12. O fakcie i podstawie jego wszczęcia dłużnicy zostali zawiadomieni. 17 maja 2012 r. wierzyciel wniósł o opis i oszacowanie nieruchomości powoda stanowiącej własność J. L. położonej w miejscowości Ł. (...), dla której Sąd Rejonowy w Ostrołęce VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Termin pierwszej licytacji wyznaczono na 5 lutego 2016 r., datę poprzedzającą wniesienie niniejszego pozwu, przy czym powód uzyskał na podstawie żądania pozwu (k. 67) zabezpieczenie w postaci zawieszenia egzekucji przeciwko sobie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o :

niesporne twierdzenia stron zawarte w pismach procesowych złożonych w niniejszym postępowaniu oraz przedstawionych na rozprawie, a także wyjaśnienia złożone przez powoda J. L. na rozprawie w dniu 24 maja 2016 r. (k. 106-107), a także dokumentów bądź ich niekwestionowanych kopii w postaci: oświadczenie o poddaniu się egzekucji H. L. (k. 11), umowa kredytu hipotecznego (...) nr(...) (...) (k. 16-31), wyciągi bankowe (k. 32-35), wydruki potwierdzenia wykonanych operacji kasjerskiej oraz potwierdzenia wpłat (k. 36-62, 82,118-120), oświadczenie o poddaniu się egzekucji J. L. (k. 91), zaświadczenia dot. spłaty zadłużenia wystawionego przez (...) Bank (...) S.A. w W. (k. 103), kserokopie akt postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt Km 523/12 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrołęce B. O. (k. 124-159), wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie wraz z z.p.o. (k. 168-175), harmonogram spłat kredytu (k. 176-181), zestawienie operacji na rachunku bankowym J. L. (k. 182-200), historię operacji na kontrakcie kredytowym (k. 201-220), potwierdzenia stanu zadłużenia z dnia 24 czerwca 2016 r. (k. 221), akta sprawy Sądu Rejonowego w Ostrołęce o sygn. I Co 2469/11.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie stan faktyczny został ustalony przede wszystkim w oparciu o niesporne twierdzenia stron, wyjaśnienia powoda J. L. złożone na rozprawie w dniu 24 maja 2016 r. oraz dowody z dokumentów przedłożonych do akt sprawy oraz znajdujących się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Ostrołęce o sygn. I Co 2469/11. W ich warstwie faktograficznej nie były one kwestionowane przez strony w autentyczności i treści.

Na mocy art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo, gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. Ponadto może wystąpić z takim roszczeniem także wówczas, gdy po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.).

W niniejszej sprawie powód żądał pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) wystawionego w dniu 21 listopada 2011 r. przez wierzyciela (...) Bank (...) S.A. w W. przeciwko dłużnikom solidarnym H. L. i J. L. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 21 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt I Co 2469/11. Stwierdzona powyższym tytułem należność stanowiła zadłużenie powoda solidarnie z małżonką H. L., wynikające z zawartej ze stroną pozwaną umowy kredytu hipotecznego (...) nr (...) (...) z dnia 12 marca 2008 r.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie prowadziło do wniosku, iż powód, wbrew ciężącemu na nim z mocy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. obowiązkowi, nie udowodnił zasadności swojego żądania. Nie wykazał, by

nie istniał obowiązek stwierdzony bankowym tytułem egzekucyjnym, ani też by – już po jego wystawieniu – nastąpiło zdarzenie skutkujące wygaśnięciem zobowiązania.

Zaznaczyć należy, że stosownie do treści art. 843 § 3 k.p.c. powód przytoczył w pozwie zarzuty zmierzające do pozbawienia wykonalności spornego tytułu wykonawczego. Okazały się one nieskuteczne.

Po pierwsze – zgodnie z art. 97 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe obowiązującym na datę nadania bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności (uchylony mocą ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2015 r. poz. 1854), bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia. Z treści tego przepisu wynikało bezsprzecznie, że bankowy tytuł egzekucyjny może być wystawiony jedynie w związku z czynnością bankową lub zabezpieczającą, z której wynika wierzytelność przysługująca bankowi. Jednakże klauzula wykonalności może być nadana bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, gdy są spełnione dodatkowe wymagania. Warunkiem koniecznym jest, aby dłużnik – czy z czynności bankowej, czy zabezpieczającej, dokonanej z bankiem – złożył pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji. Wierzytelność banku wynikać też musiała bezpośrednio z tej czynności bankowej lub zabezpieczającej, do której doszło z dłużnikiem składającym oświadczenie.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do poczynienia ustaleń, iż powód nie był stroną takiej czynności bankowej, która uprawniałaby pozwaną (...) Bank (...) S.A. w W. do wystawienia w stosunku do niego bankowego tytułu egzekucyjnego. Przede wszystkim w toku postępowania dowodowego w niniejszej sprawie gołosłowne okazały się twierdzenia powoda J. L. – w oparciu, o które formułował żądanie, popierając takim sposobem również wnioski o zabezpieczenie – o niezłożeniu przez niego oświadczenia o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego dotyczącego umowy kredytu hipotecznego (...) nr (...) (...) z dnia 12 marca 2008 r. Przeciwnie, w obliczu stanowiska pozwanej i przedłożenia przez nią poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii „oświadczenia o poddaniu się egzekucji” (k. 91) powód ostatecznie nie kwestionował tego dokumentu oraz widniejącego na nim swojego podpisu. Trudno spodziewać się, by faktycznie mógł zapomnieć o jego istnieniu wnosząc pozew. Powyższe prowadziło do wniosku, iż żądanie powoda było w tej części bezpodstawne, formułowane z naruszeniem zasady wyrażonej w art. 3 k.p.c., w myśl, której strona obowiązana jest dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody.

Po wtóre – jakkolwiek w wystawionym bankowym tytule egzekucyjnym błędnie oznaczono adres zamieszkania H. L., to powyższy błąd stanowi jedynie niedokładność podlegającą sprostowaniu, nie mając przy tym wpływu na istnienie wierzytelności pozwanego względem powoda J. L.. Zobowiązanie jest solidarne. Zatem powód odpowiada za nie w ramach własnej solidarności. Twierdzenia powoda w tym zakresie nie mogły odnieść skutku względem niego, gdyż dotyczyły wyłącznie drugiego ze współdłużników solidarnych – jego małżonki H. L..

Po trzecie – twierdzenia powoda, iż umowa kredytu została wypowiedziana, mimo spłacania przez niego rat kredytu nie zostały udowodnione. Podkreślić trzeba, że poza inicjatywą dowodową stron ograniczającą się do złożenia dokumentów załączonych do pozwu i odpowiedzi na pozew, postępowanie dowodowe w znaczącej części przeprowadzono z urzędu. Z omówionych powyżej potwierdzeń wpłat załączonych do pozwu wynika, że w roku 2011 r., w okresie poprzedzającym wypowiedzenie umowy i wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego, wpłaty na poczet rat kredytu były w kwotach niższych od określonych w harmonogramie. W 2012 r. nie było ich w ogóle. Powód spłacał, przeto raty kredytu z naruszeniem zasad ustalonych umową i przewidzianych harmonogramem spłat dając tym samym pozwanej przesłankę wypowiedzenia umowy kredytu. W świetle zebranego materiału dowodowego brak było podstaw przyjęcia, że wypowiedzenie przez pozwaną umowy kredytu było nieuzasadnione, przedwczesne, a tym samym nie rodziło skutków prawnych. Nie sposób czynić za podstawę ustaleń i rozstrzygnięć przeciwnych

kilkudzianowego (k. 4v.), lakonicznego sformułowania na zakończenie pozwu. Dopiero na trzecim terminie rozprawy, w dniu 14 lipca 2016 r., pełnomocnik powoda wniosła o zobowiązanie pozwanego do złożenia harmonogramu spłat kredytu od kwietnia 2008 r., do września 2011 r., a także monitów i zawiadomienia o nieterminowej spłacie kredytu, za które pobrano opłaty z rachunku powoda w dniach 6 lipca i 8 sierpnia 2011 roku. Oczekiwania te dotyczyły dokumentacji pozyskanej do akt sprawy przez Sąd z urzędu, w oderwaniu od inicjatywy i twierdzeń stron. Faktycznie kontestowały treść przedstawionych dokumentów. Zarzutów, twierdzeń bazujących na okolicznościach z nich wynikających nie podnoszono w pozwie, ani późniejszym etapie postępowania. Nadto pełnomocnik pozwanego oświadczył, że pozwany złożył do akt dokumenty, jakie były w jego zasobach. Złożył, to, co znajduje się w aktach kredytu. Skoro twierdzeń tej treści, ani wniosków powód nie sygnalizował w pozwie, a także przed rozprawą w dniu 14 lipca 2016 r., na podstawie art. 843§3 k.p.c., art. 217§2, art., 236 k.p.c. (pozwany przeczył, by takie dokumenty były) wniosek został oddalony, jako prowadzący do zwłoki w rozpoznaniu sprawy (k. 224). Twierdzenia powoda, zmierzające do podważenia istnienia obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym, należało uznać za bezzasadne. Nie zostały poparte przez powoda żadną racjonalną argumentacją oraz dowodami. Składając pozew powód powołał ogólnie się na akta sprawy egzekucyjnej, sprawy Sądu Rejonowego w Ostrołęce o nadanie klauzuli wykonalności, dokument umowy z pozwanym oraz omówione powyżej dowody wpłat. Wyjaśniając w sprawie przyznał, że konsultował wówczas swoją akcję procesową z obecnym pełnomocnikiem. Zgromadzone dowody pozwalają, mimo tego na przyjęcie zgola odmiennego wniosku, aniżeli wypływający z twierdzeń powoda. Mianowicie, że strona pozwana – na skutek braku spłaty rat kredytu w umówionej kwocie – dysponowała uprawnieniem do wypowiedzenia umowy kredytu i wszczęcia przeciw kredytobiorcom postępowania egzekucyjnego.

Sygnalizacyjnie trzeba wskazać, iż wyegzekwowanie w całości lub części należności w postępowaniu egzekucyjnym nie stanowi podstawy pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w wyegzekwowanej części, bowiem ten fakt odnotowywany jest na tytule wykonawczym przez komornika – art. 816 k.p.c. W realiach konkretnej sprawy zarachowaniu na poczet egzekwowanej wierzytelności mogą podlegać wpłaty dokonane bez pośrednictwa organu egzekucyjnego. Pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności z powyższego powodu, stałoby w sprzeczności z podstawą egzekucji, którą jest tytuł wykonawczy, czyli tytuł egzekucyjny, któremu nadano przymiot wykonalności. Zatem pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, na podstawie, którego wyegzekwowano w postępowaniu egzekucyjnym roszczenie chociażby w części nie jest dopuszczalne.

Mając na względzie powyższe należało stwierdzić, iż w niniejszym postępowaniu powód nie udowodnił, by zachodziły jakiegokolwiek podstawy pozbawienia wykonalności spornego tytułu wykonawczego. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Sąd powództwo oddalił, o czym orzekł w **pkt. 1.** wyroku.

Na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd odstąpił od obciążania powoda brakującymi kosztami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa w postaci części nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu. Sąd miał na względzie, iż obciążenie powoda tymi kosztami nie byłoby słuszne w świetle jego trudnej sytuacji materialnej – stanowiącej również podstawę udzielenia mu częściowego zwolnienia od kosztów sądowych w sprawie – związanej osiągnięciem przez niego niewysokiego dochodu, a także koniecznością dalszego spłacania powstałego zasłużenia względem pozwanej. Wyraz temu Sąd dał w **pkt. 2.** wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w **pkt. 3.** wyroku na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, iż powód winien zwrócić pozwanemu tylko część kosztów procesu obejmującą kwotę 3.600 zł, tytułem kosztów zastępstwa prawnego wraz z kwotą 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Kwota 3.600 zł zasądzona od powoda na rzecz pozwanej tytułem kosztów zastępstwa procesowego odpowiada połowie stawki minimalnej wynagrodzenia pełnomocnika ustalonej zgodnie z obowiązującym w dacie wszczęcia procesu § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Za takim rozstrzygnięciem przemawiała przede wszystkim opisana powyżej trudna sytuacja materialna powoda. W tym zakresie Sąd miał również na uwadze, wniosek powoda (k. 117) o miarkowanie mających go obciążać na rzecz strony przeciwnej kosztów procesu oraz postawę procesową strony pozwanej, która nie zmierzała do sprawnego i szybkiego wyjaśnienia wszystkich

okoliczności sprawy wymuszając, na równi z powodem, w znacznej mierze w postępowaniu dowodowym działanie przez Sąd z urzędu.